КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА МАГІСТРА

ВИЯВЛЕННЯ ЕТНО-ЕСТЕТИЧНИХ ПРИНЦИПІВ У ДИЗАЙНІ І АВТОРСЬКІЙ ІЛЮСТРАЦІЇ ДЛЯ АРТБУКУ ЗБІРКИ ПІСЕНЬ ГУРТУ «БУЙВІТЕР»

Виконала: студентка 2 курсу групи 8.0223
Сеножатська Ярослава

Науковий керівник: к. пед. н., доцент
кафедри дизайну Брянцева Г.В.

Актуальність

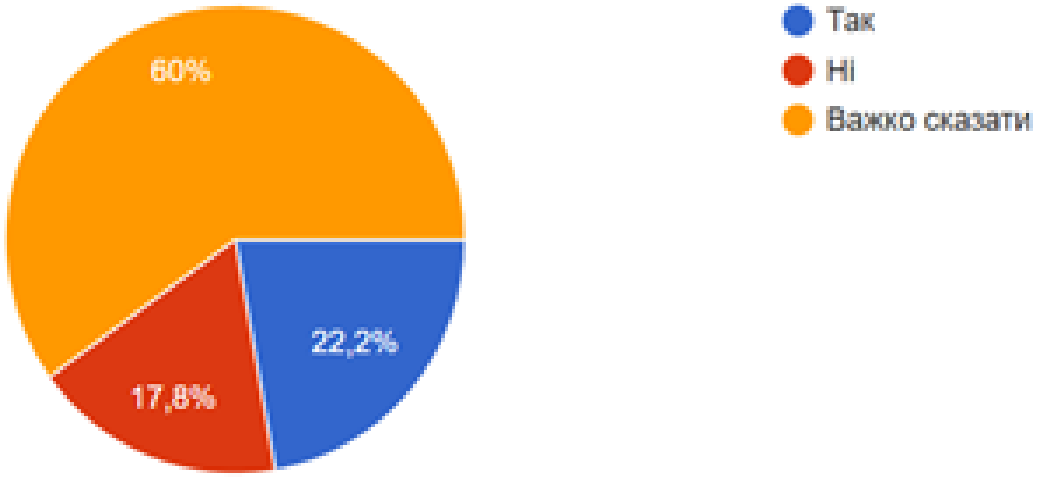
У якості мерчу артбук для метал гурту «Буйвітер» може сприяти привернення уваги, популяризації музики гурту, посиленню її емоційного впливу.

Оскільки теми гурту безпосередньо пов'язані з українським фольклором і міфологією, то застосування етнодизайну у візуальній складовій може вигідно це підкреслити.

Дослідження популярості

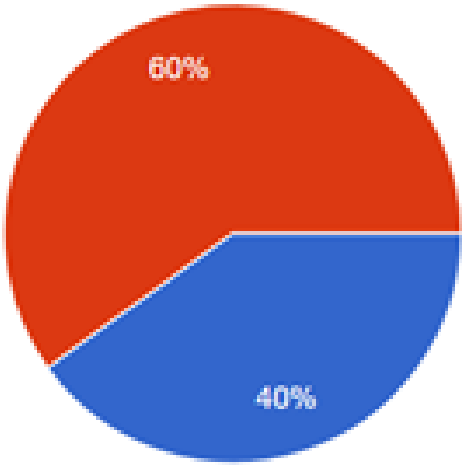
5. На вашу думку, чи є популярними артбуки в Україні?

45 відповідей

10. Чи плануєте ви придбати артбук?

45 відповідей

Об'єкт, предмет, мета

Об'єкт дослідження:

Артбук як приклад візуального носія інформації, що привертає до себе увагу.

Предмет дослідження:

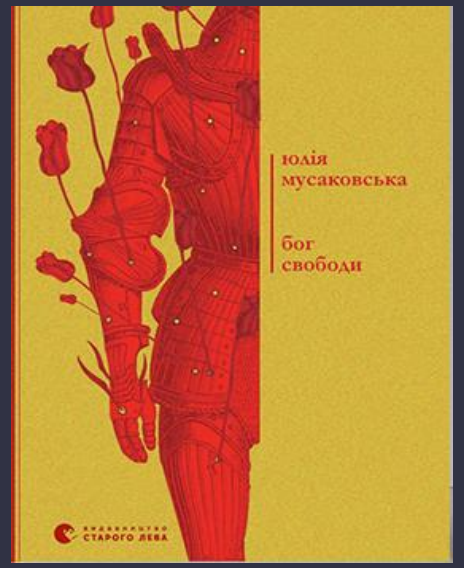
Використання етноестетики у розробці артбуку пісень.

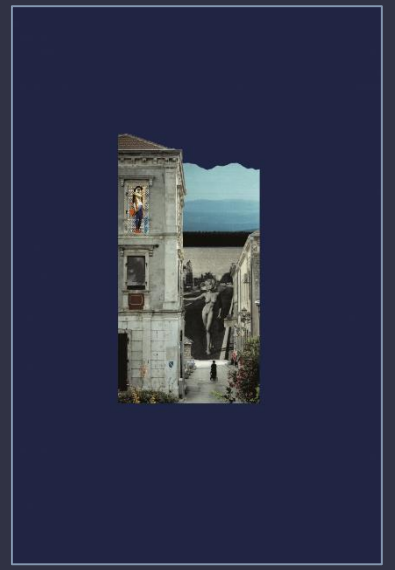
Мета роботи:

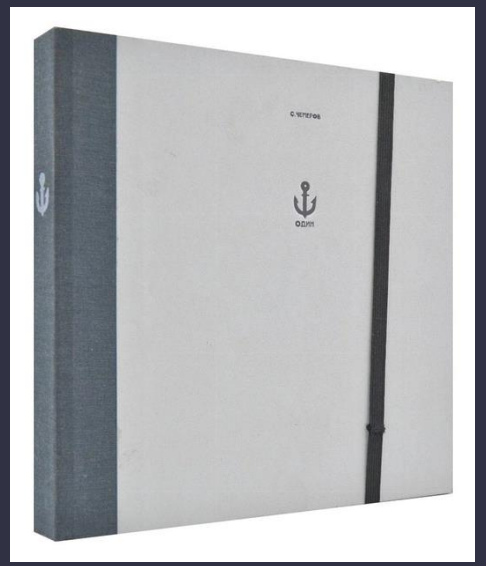
На основі теоретичного аналізу здійснити розробку ілюстрацій та проєктування артбуку для гурту «Буйвітер» із залученням сучасних практик та елементів етнодизайну.

Прототипи артбуків віршованих збірок

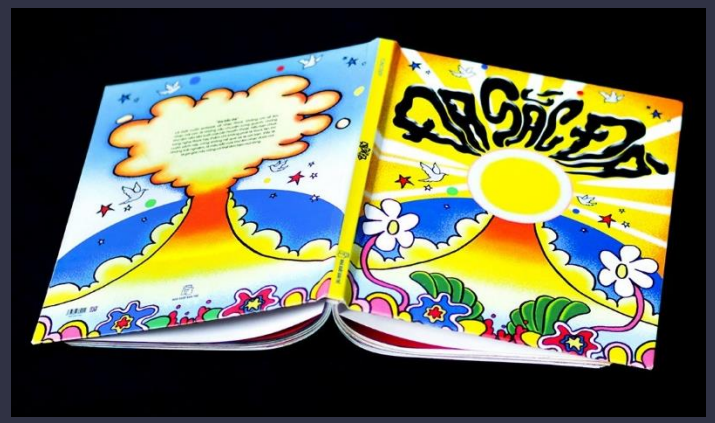

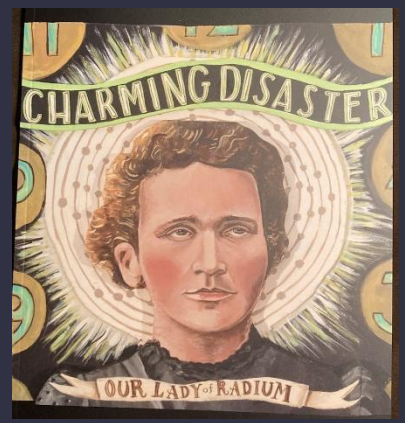

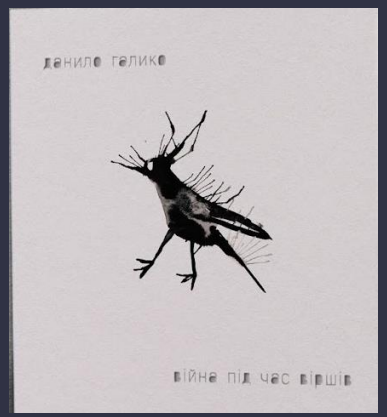

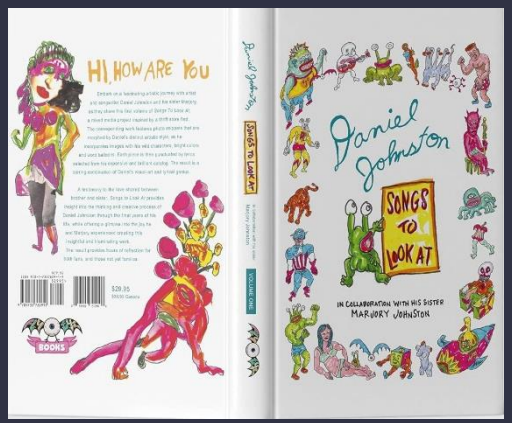

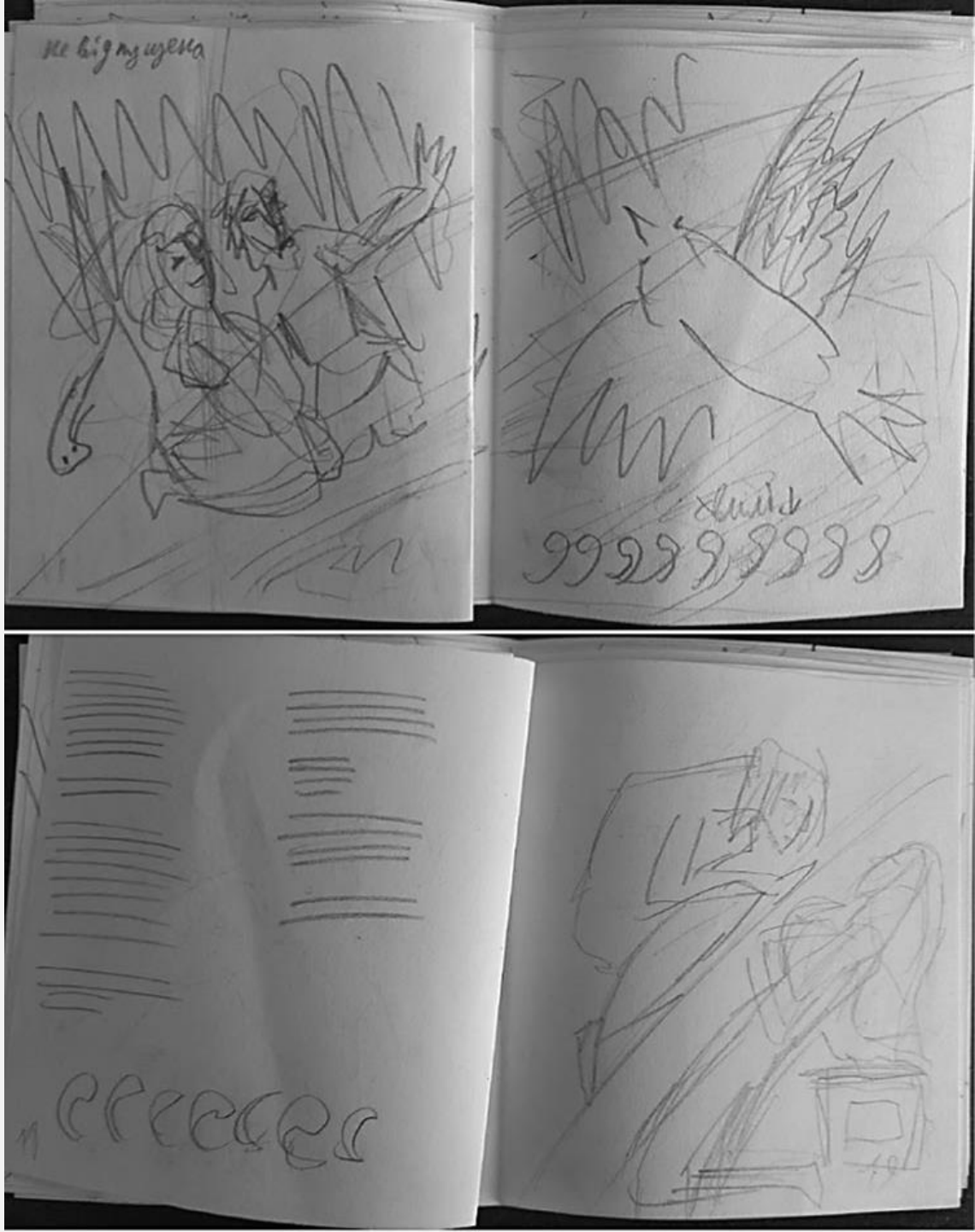

Концепція

Ілюстрації прямо передають зміст пісень і відтворюють нюанси атмосфери, характерної для української міфології. Для цього в процесі ілюстрування активно залучались етно-естетичні принципи.

Розробка ескізу-макету

На основі мудборду та рефборду було створено ескіз-макет, у якому означено формат видання, композиція кожного розвороту та місця вирубки.

Створення ілюстрацій

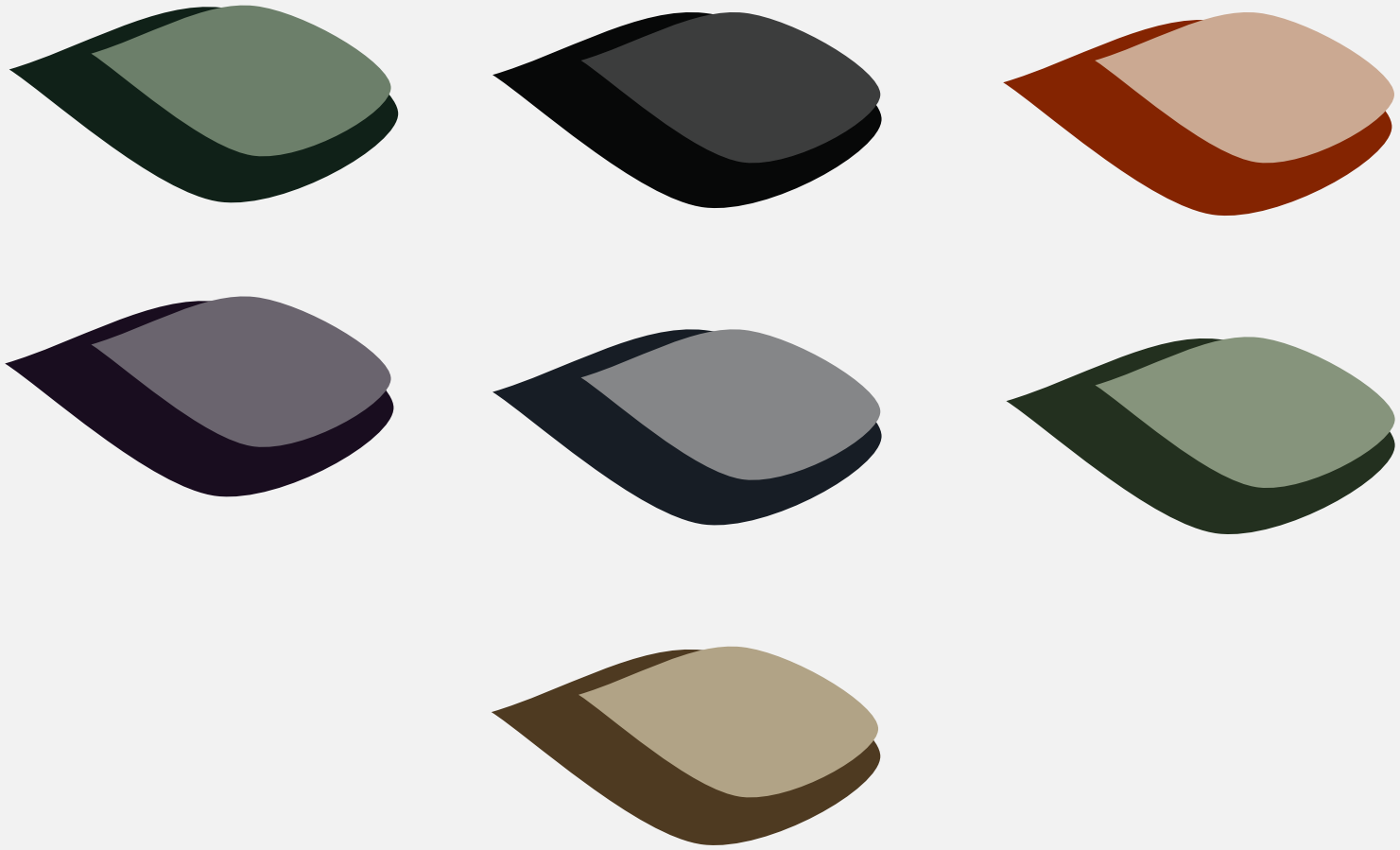

Виявлення етноестетичних принципів

Етноестетичні принципи у дизайні проявляються як повага до традицій, залучення сталих символів, орнаментів, кольорів, стилізації, тематика пов'язана з культурою та історією, залучення традиційних матеріалів та технік, а також вміле поєднання традиційного із сучасними проєктами та технологіями.

Колірна гамма

Шрифт Arsenal

АБВГДЕЁЖЗИЙКЛМНО
ПРСТУФХЦЧШЩЪЫЬЭЮЯ

абвгдеёжзийклмно
прстуфхцчшщъыьэюя

Використання вирубки

Трипільські логографічні символи на одязі персонажів

BYWATER

1. Вийшли в ліс мольфари
2. Характерник
3. Лихо
4. Невідпущена
5. Повставали із могил
6. Мара

Вийшли в ліс мольфари

Вийшли в ліс мольфари
Танець танцювати
Язик вранці стали
Де зоря упала

Танець танцювали
До духів закликали
Щоб земля родила
Щоб лихо не гуляло

Ой, ти земле, моя мати
Не дай дітям своїм голодувати
Ой, ти сонце золотенько
Не гаси вночі золоті

Ой, ти вітер буйносильний
Ти дерева не ламай
Ой, ти небо, не греми
Блискавкою наші хати не чіпай

Ой, у лісі мольфари
В танці чаклували
Нашу землю рідную
Від лиха закликали

Руки чисті
Течуть як вода
Западений дим
Очищує нас

Характерник

Якось раз ішов козак
Полем широким
Дикі трави він збирав
Зілля з них хотів варити

Він збирав їх щиро-дні
Потім ніс в свою хатину
Лікував усіх нужденних
Майстер у ділах таємних

Не даремно
Якщо на селі
Добрі люди
Характерником звали

Але в мить ту не хорошу
Доки козак робив діло
Підбігають зле бандити
Хочуть його загубити

Нападають всі разом
Хто з кийком, хто з списом
Ті гадали: легка здобич
Але смерть вже їхня поруч

Бій!

В очах Його вогонь палає
Ним злочинця спопеляє
Руки міцно він стискає
Лиходія розриває!

Виявляє старі чари
Що козак з дитинства знає
Душу й тіло захищають
Вороги нахрін не знають

Лихо

Десь там в темряві лісів
Де навіть хижий звір не ходив
У глибоких холодних хащах
На болотах блукає нещастя
Злі духи там регочуть,
Людей вони до смерті лоскочуть
Серед дерев вони клекочуть
На вухо мені вони шепочуть

Ти там не ходи
Життя своє бережи
Але якщо тебе понує
Кращий вихід самогубство!

В царстві тому Лихо є
Старе нещадне зло
Уособлення страждань
Зжере тебе!

В якого долонях твоя доля
Жодних слів та емоцій
Невинний ти, або грішив
Смертельна зустріч для усіх

В краї тому воно спить
В дрімучих снах своїх
Людську душу підживлює
Передчуває страх твоєї тремтячої душі

Десь там в темряві лісів
Де навіть хижий звір не ходив
У глибоких холодних хащах
На болотах блукає нещастя

Злі духи там регочуть
Людей вони до смерті лоскочуть
Серед дерев вони клекочуть
На вухо мені вони шепочуть

Ти там не ходи
Життя своє бережи
Але якщо тебе понує
Кращий вихід самогубство!

В царстві тому Лихо є
Старе нещадне зло
Уособлення страждань
Зжере тебе!

Невідпущена

Листя над Дніпром верба розпускала
Від землі тихенько до води припала
Парубок з дівчиной берегом гуляли
Дивлячись на воду весну проводжали
Проводжали сонце, що за край землі
забирало побілок вечірньої роси
А у небі птиця співаючи кружляє
Від нещастя молодих остерігає

Підійшли до верби стали говорити
Ах змія отруйна дівчину вкусила!

Віднеси, миленький, мене до батьків
Щоб мені мій батько образи відпустив
Щоб мене матуся знову нагадала
Як мене маленьку на ручках колихала
Взяв її на спину та мерщій побіг
В те, що учинилося, повірити не міг
А у небі пташечка сумно вся кружляє
Що не встигне парубок, тільки вона знає

Горя покрив в домівці лунає
Тільки-но хлопець поріг переступає
До тіла її кинулись батьки
Болісно-болісно плачуть вони
Мати дівчині у руки поклала
Хрестик цілований, рушник вишиваний
Батько на дворі хати зриває
Несодружений домці вінок він збирає

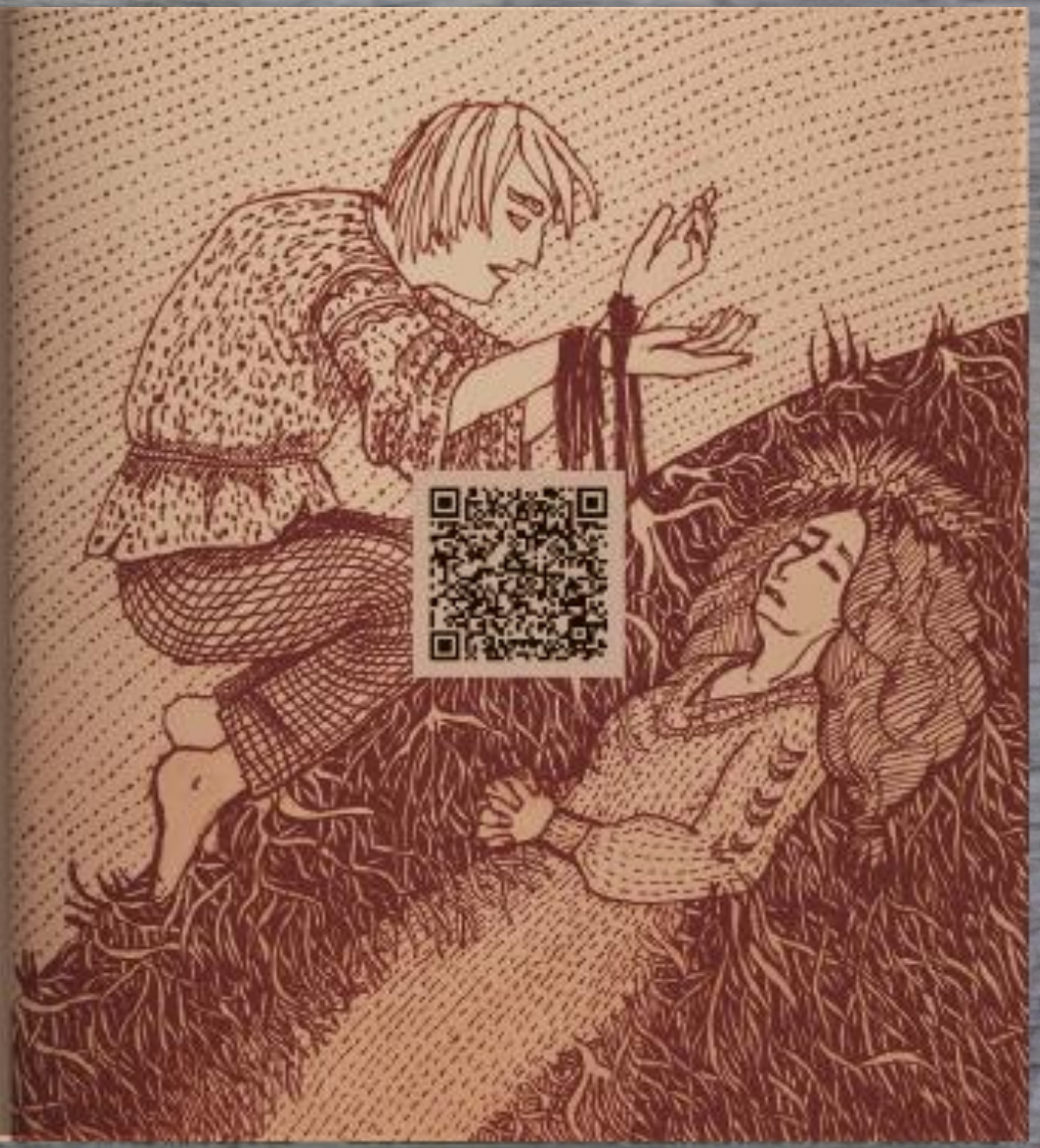
Землю вирили
В труну поклали
Цвіти забили
На дно спустили!

Хлопця провина зсередини зжирає
Кохану свою на той світ не пускає
Гучно рояться шалені думки
Краще б я лежав із нею у ямі!

Ну уже бо дістань її
Годі стояти
Треба відкрити
Свою єдину

Руками своїми він лляду відкрив
Над личком білесеньким чоло він склонив
Гіркими слезьми їй щоки окропив
Вени погриз та із нею вмер!

Голос твій я почую уві сні
З нього не втекти...

Повставали із могил

Повставали із могил
Діти потойбічних сил
Вони рушили туди
Де горить пекельні води

Там на горі, на високій
Чорти скажені точать роги
Місяць темряву вернув
Сили вмерлих поглинув

Розпочався ритуал
Жрець у центрі кола став
Підійма до гори
Тушу вбитої кози!

Вмить кмарини розійшлись
Місячне сяйво на землю впало
Кожна потвора почула поклик
Розпочався відьомський злет!

Лобами, лобами, лобами б'ють чорти!
Відьми рвуть, відьми рвуть, відьми рвуть чорнявий терен!
Кров кози, кров кози, кров кози тече по каменю!
Шабаш відьом, шабаш відьом, шабаш відьом там лютує!

Синім полум'ям
Палає коло вогнища
Над пеклом над горою
Зарево встає!

Мара

У холодній старій хаті немовля чекає мати
Їй прийшлося відлучитись, бо немає чого їсти
Та пішла в сусідні села у людей харчів просити
А на дворі вечоріло, тому треба поспішити

Ти біжи,
Не кликай біди!

Голодна замерзла мати тремтить
Хутчіш до дитини свої біжить
І ніженьки босі морозом огортає
Сили життєві її відбирає

Замерзні ноги
Життя не в змозі!

Коли час вечірній північ зміняє
Мара косискова у хаті лунає
Спи моє мале, ти очі заплющай
Жорстокість життя земного минай

Я подарую вічний сон
Без турбот та втрат
В обіймах своїх тебе пригорну
В місці тому немає жалю

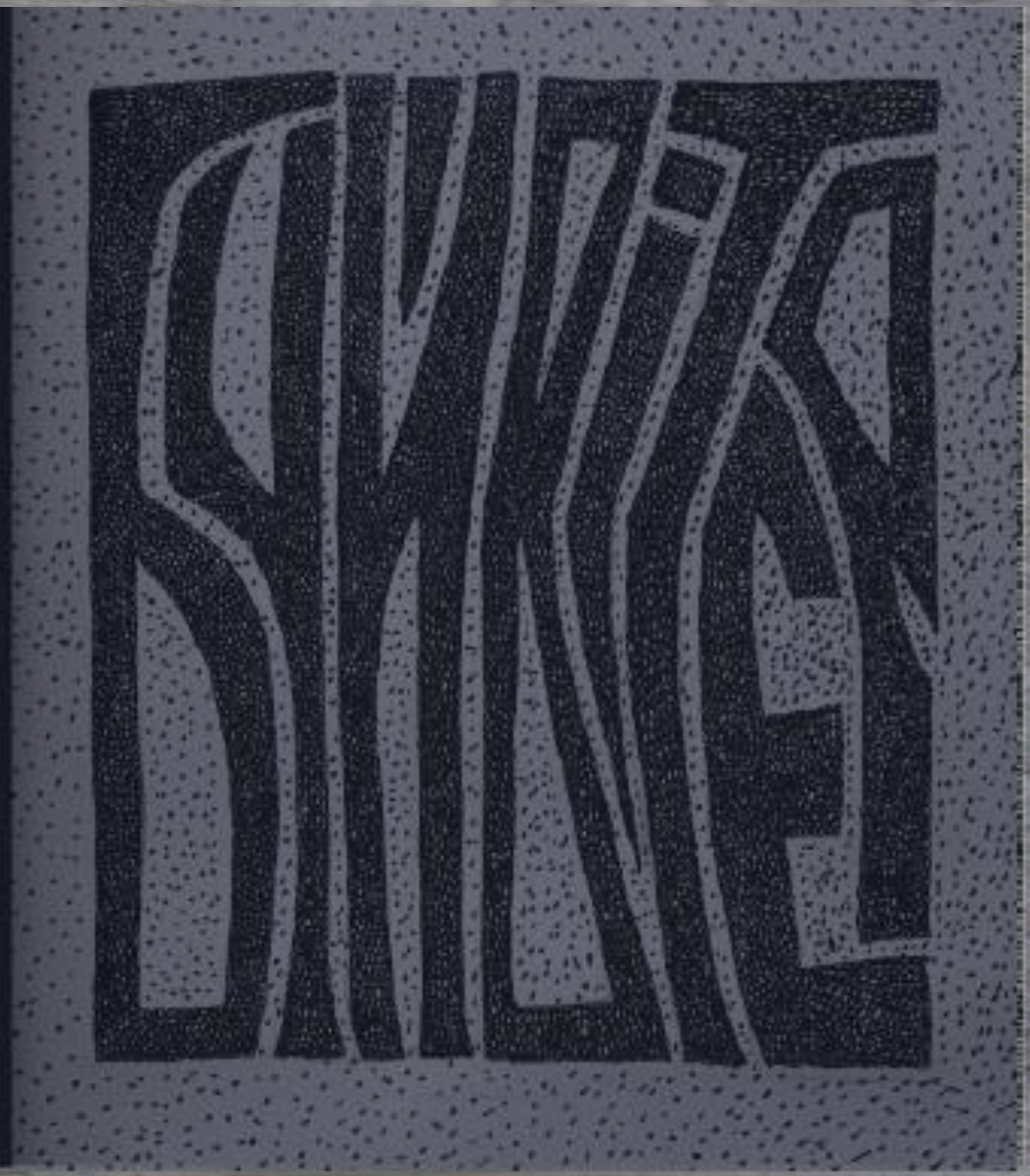
Автори музики:

Антон Ковальов

Богдан Свежик

Влад Науменко

instagram

Висновки

Таким чином, в процесі роботи над дизайн-проєктом був створений оригінал-макет артбуку збірки пісень гурту «Буйвітер».

Етноестетична складова втілена в колірній гаммі, застосуванні сталих знаків і символів, вирубці та міфологічній тематиці зображень.

За реалізації етнічної складової активно залучався функціонал сучасних технологій, що створило гармонійний візуал, який, зокрема, базується на етноестетичних засадах.

